

Surovost Greha, I Cena Potrebne Kazne Da Bi Se Oslobodili Greha Iz Naših Života

 Hvala ti, Brate Thom. Hoćete li ozvučiti taj mali mikrofon svom snagom koju imate tamo, ako hoćete. Skoro da sam odustao da dođem večeras ovamo dole. Dobio sam gripu. A obećao sam da ću biti ovde. I ja sam rekao, Bratu Neville-u, da obavesti Brata Cox-a da dođe gore, i da mu kaže. Ja sam rekao, “Recite Bratu Neville-u da natavi dalje i drži službu, jer sam ja tako promukao. Jedva da mogu da ciknem.”

² I on je rekao, vrati se nazad i rekao je, “Bolje da dođeš gore, Brate Bill. Mislim da bi to bila dobra stvar.” Tako, ja—ja sam uvek voljan da načinim neku vrstu napora. Ako. . .Ja sam zaista previše promukao da bih vam propovedao, ali ja vam ipak mogu malo i govoriti, pomoću ove male naprave ovde. Ja. . .

³ Svaki put kada dođem u Indiana-u, ja promuknem. Ja ne znam zašto, ali ja—ja promuknem, svaki put, prehladim se. Ovde je tako nisko. Ja se spustim ovde dole, i to upravo izgleda kao da se ja nemogu od toga sačuvati. Ja se molim, a izgleda kao da to svakako dolazi. Ali—ali ja uvek pokušavam da učinim najbolje što mogu sa onim čime ja imam posla. Tako da je to način na koji sam ja uvek pokušavao činiti, najbolje što mi to možemo. To je sve što Bog poštuje. . .očekuje, ustvari, oprostite mi; to je sve što On očekuje.

⁴ Sada ja verujem da—da će naš Gospod blagosloviti vas sve i da će vam dati veliki blagoslov kroz ovu službu, ovog Petka, Subote, i Nedelje. Služba će se večeras nastaviti, i sutra uveče. Nije li tako, Brate Neville? [Brat Neville kaže, “Da.”—Izdavač.] Upravo se nastavlja sutra uveče.

⁵ Ja sam morao doći ovamo dole, i onda odlazim odavde i idem da govorim grupi propovednika koja je u Louisville-u. Ja mislim—ja mislim da je ili sedamnaest ili dvadesetsedam nacija predstavljeno u tom propovedničkom udruženju. Oni su želeli da ja budem tamo par minuta sutra uveče. Ned. . .Nedelja uveče je. . .

⁶ Šta je to? [Čovek kaže, “Hoćeš li da se moliš za ovog čoveka upravo sada?”—Izdavač.] Položi svoje ruke upravo na njega, brate.

⁷ Naš Nebeski Oče, mi se molimo u Ime Tvoga ljubljenog Deteta, Isusa, upravo u ovo vreme, da bi se Tvoja milost

ispružila ka nama večeras, na način isceljenja našeg brata, čovek koji sedi tamo koji izgleda da je veoma bolestan ovaj put. Ti si rekao, "Ispovedajte vaše greške jedan drugome, i molite se jedni za druge da bi mogli biti izlečeni." I ja se molim sa ovim ljudima večeras, u Ime Gospoda Isusa, da Ti izlečiš našeg brata ovoga puta. Dok naš brat stoji tamo sa svojim rukama položenim na njemu, predstavljajući ruke našeg Gospoda Isusa, i mi zajedno udružujemo naše molitve i šaljemo ih Tebi, u Hristovo Ime, da bi se naš brat mogao brzo oporaviti od bolesti koju ima. Amen.

⁸ Gospod da vas blagoslovi, brate. Dajte mu malo vazduha samo. On je tu malo priklješten. Pa zašto, neka malo prošeta napolju. Ako želite da izađete, gospodine, što ne, idite samo i nađite sebi sedište tamo odpozadi, gde ćete dobiti malko vazduha.

⁹ Sada, Gospod Isus zna sve naše probleme. On je nosač našeg bremena.

¹⁰ I sada Nedelja ujutru, rano, šest sati, služba u zoru. Koliko vas volite Uskršnje službe u zoru? Mi očekujemo veliki blagoslov. Tako onda, ako je to Gospodnja volja, imaću službu u zoru; i to je od šest pa do sedam. Zatim se vraćate kućama na vaš doručak, i vraćate se. I u devet i trideset, uobičajena služba Nedeljne škole, Brat Neville će fiti ovde imaću službu krštenja za one koji žele da se krste, Uskršnja Nedelja ujutru.

¹¹ Ako niste bili kršteni podronjenjem, a želite tako; a vi ste Hrišćanin, i verujete u Božanstvo Isusa Hrista da je On Sin Božiji; i želite da uzmete učešća u našem zajedništvu, da budete kršteni, biće nam drago da vas imamo ovog Uskršnjeg jutra, oko deset i trideset, radi krštenja. Ponesite svoju odeću. Ako je nemate, pa naravno, pa zašto, posebno žene, oni imaju ovde te haljine, različitih veličina za dame. Ne mislim da ih imaju još sve za muškarce. Ali mi. . . veoma smo srećni da vas imamo ovde za ovo Uskršnje jutro.

¹² Onda u Nedelju ujutru treba da se održi pogrebna služba, za nekoga ko je živeo negde u zemlji, ili negde odavde, koji je bio. . . Verujem da je bio obraćen nekada ovde pod propovedanjem Brata Neville-a. Verujem da se zove East, ili možda nekako drugačije. Oni su me zvali iz kapele i upitali da li ćemo ja i Brat Neville i grupa nas doći da pevamo i imamo službu u Nedelju popodne, u dva sata u Mottaz Kapeli.

¹³ Ja se ne sećam te dame, East, Yast ili East. Mnogi od vas su to videli u nivinama večeras, bar pretpostavljam. I. . . [Setra kaže, "Brate Bill?"—Izdavač.] Da. ["To bi trebala biti Edna Justice; uobičajala je dolaziti ovamo pomalo."] Edna Justice, možda je vi i znate. Ona je možda mlada žena. Da li je? Je li to tačno, setro? ["Dvadesetdevet. Uh-huh."] Jedna mlada žena.

Verujem da su oni... Njena majka me je nazvala i rekla je da ona ostavlja za sobom dvoje ili troje male dece. To je zasigurno previše loše.

¹⁴ To nam upravo pokazuje zlo tog—tog smrtnog života, zar ne? Ali u... Ali ako je ona bila u Hristu Isusu, njoj je mnogo bolje, večeras, nego ma kojoj osobi koja sedi u ovoj zgradi. On je upravo otšetala kroz dolinu senki smrti kroz koju svi smrtnici moraju ići. I jednom ćemo i vi i ja morati putovati tim putem, takođe, ali mi nećemo morati preći sami preko Jordana, jer je On naš Spasitelj. Tako mi—mi...

¹⁵ Ako vi želite da dođete u Mattaz Kapelu, koja se nalazi u Maple Ulici, između Walnut i... Ne, verujem da je to Locust i Wall Street, sa desne strane kada idete zapadno. Taj... Ja ne znam gde su njihovi... Koji je broj toga? [Neko kaže, "221."—Izdavač.] 221. To je gde je stara Scott i Combs Kapela bila, kada sam ja bio mlad. I to je u Nedelju uveče, u dva sata.

¹⁶ I onda u Nedelju uveče, uobičajena Uskršnja služba ponovo ovde. Mi ćemo verovatno propovedati o smrti, sahrani, i uskrsnuću, za Nedelju uveče. I mi upravo ne znamo šta će naš Gospod učiniti u narednoj dolazećoj nedelji, hoće li se služba nastaviti, ili upravo šta drugo, za dolazeću nedelju. Verujemo da ćete te vi biti—biti ovde u Nedelju, da ćete moći biti.

¹⁷ Ja prepoznajem mnoge propovednike koji su okolo. Neko mi je rekao da je Gos. Fuller bio ovde, to je trebalo biti... ili doći na naše sastanke. Je li čovek ovde? Brate Fuller, nisi li ti čovek koji si me obično vodio, u Njujorku, od mesta do mesta, išli smo dole na skup? Srećan sam da te vidim, Brate Fuller. Gospod te blagoslovio.

¹⁸ Zatim ja vidim još jednog malog propovednika ovde koga—koga Brat Thom nije znao. Ja čak ni ne znam od momka prezime, ali znam da ga zovu tamo nazad Junior. Jackson, Brat Jackson, Junior Jackson, podigni svoju ruku samo Brate Jackson. Drago nam je da si sa nama. On je od dole okolo Elizabeth, Metodističke crkve tamo dole, gde ću ja držati službu prilično brzo, ako je volja Gospodnja, pre nego se vratimo u polje.

¹⁹ Sada veliki poziv Indiani. I sve postaje gušće i gušće, svaki dan. Molite se za mene.

²⁰ Sada, večeras, ovo je Božiji Petak. To je noć kada mi... Oh, pretpostavljam, u Jerusalimu, u ovo vreme, to je... sunce se već prilično podiglo, u Subotu ujutru. Ali ceo dan, ljudi se penju na taj isti stari put gde je krst iskapljavao krvave tragove nosioca; suze mućeći njihove duše, plaćući. Mnoge velike katedrale, i tako dalje, danas, proslavljaju ovaj veliki memorijalni dan. Ako je ikada bilo vreme da je svet trebao proslavljati, to je sada, u ovom času nevolje.

21 I pitam se hoće li naša setra, pošto sam video te male, stare orgulje ovde...Ja—ja volim orgulje. Ja sam pomalo staromodan. I ja—ja se pitam možemo li mi dobiti akorde te pesme:

Isuse, držime blizu krsta.

22 Upravo jedna od tih dobrih, staromodnih, pesama od srca koje smo mi obično pevali još davno. I pitam se možemo li se mi svi udružiti u tome. Ja to volim.

Nalazi se dragocena fontana,
Sloboda od svega, bujica isceljenja,
Koja teče sa brda Golgota.

23 Koliko od vas zna uopšte i jedan njen stih. U redu, vi mi se onda pridružite u njoj sada. I sada hajde da spustimo zavese oko nas, i okrenimo naše umove na vreme pre oko hiljadu devetsto godina, ovoga popodneva. Kakve li Žrtve! Svet nikad nije nešto tako video. Potreslo je čitav svet! I sada zar ne želite da stojite blizu tog mesta, gde ste vi u poziciji zajedništva i blagoslova sa Njime?

24 Hajde da sada svi to pevamo, upravo na jedan staromodan način, sada, nemojte...baš—baš kao kada bi ste sada bili sami sa sobom. U redu. Brate Thom, pomози mi da je vodim, hoćeš li? Nemam sada baš neki glas. I onda u redu. U redu. [Brat Robert Thom pomaže u pevanju *Blizu Krsta—Izdavač.*]

Isuse, tdrži me blizu krsta,
Tamo je dragoceni izvor,
Slobodan od svega, isceljujući tok,
Teče sa brda Golgota.

Na krstu, na krstu,
Biće moja slava zauvek;
Sve dok moja uznesena duša ne nađe,
Odmor iz reke.

25 Hoćete li pognuti vaše glave, ako hoćete, pevajmo to istinski polako. [Brat Branham i zajednica počinju pevušiti *Blizu Krsta—Izdavač.*]

Blizu krsta ja ću paziti...
Nadajući se, verujući, uvek,
Dok ne dosegnem zlatnu obalu,
Upravo iza reke.

26 [Brat Thom ponovo nastavlja nežno pevati horus, *Blizu Krsta—Izdavač.*]

27 Pitam se ako bi ste samo želeli upravo sada...Niko to nije učinio za vas. Pitam se ako vi samo ne bi...ne bi li ste želeli ponovo posvetiti vaš život Hristu, i, "Gospode, seti me se. Ja cenim Tvoju...taj umor, i patnju, krvarenje, umiranje za mene. Ja nisam dostojan, ali ću ja sada podići svoje ruke, Gospode, i Ti ćeš me videti. Ja želim da moj život ponovo

posvetim.” Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. U redu. “Želim ponovo posvetiti sebe Tebi upravo sada, Gospode, na ovu noć Velikog Petka.” Bog vas blagoslovio.

²⁸ Oče, ja se molim da Ti blagosloviš te koji su digli ruke, i te što nisu imali čak ni hrabrosti da to učine. Mi se molimo da Onaj Koji je Svedovoljan, večeras, blagoslovi svakoga od njih.

²⁹ Mi razmišljamo o Golgoti, kada je Bog, naš Spasitelj, bio položen u sramotu; odveden dole, i bio je predan u ruke bogatog čoveka koji je uzeo Njegovo telo, nakon što je molio Pilata; preuzeo Ga i umotao Ga je u neki čisti lan i položio Ga u grob. O Bože, kavo li je osećanje obuzelo samo te jadne učenike; izgledalo je kao da su oni bili u to vreme poraženi. Onaj kome su toliko verovali, sada je otišao, ali ne za dugo. Upravo krvareća Žrtva, to je bilo sve. Narednih dana, nekoliko sati kasnije, On je uskrsnuo i radost je nastupila.

³⁰ Pomozi nam, večeras, Gospode, pošto smo mi sada u tom vremenu, može li to biti nad nama, da bi mi videli tu patnju i cenu našeg otkupljenja, i cenu te tuge da bi mi bili srećni. I neka naše duše. . . Večeras, Gospode, možemo li se mi posvetiti Tebi, i da bi naše duše bile ožalošćene, da bi gledali preko i videli takvu, O Bože, takvu strašnu smrt. Kako greh mora biti samo surov! I ja se molim, Oče, da nas Ti blagosloviš sve zajedno.

³¹ I pomozi Ti meni, O Bože, kao Tvome sluzi dok stoji ovde sa veoma slabim glasom, i Tvojoj deci koja čekaju da čuju nešto iz Reči. Pomozi mi, Gospode, i prelomi Reč Života, za badava, svakome, dok mi ponovo posvećujemo naša srca i naše živote. Suze naših srca padaju dole, duboko po našim grudima, kada mi mislimo o toj Žrtvi. Pomozi nam sada, jer mi to molimo u Hristovo Ime. Amen.

³² Upravo želim čitati nešto malo sada ako ćete mi posvetiti vašu ne podeljenu pažnju zamo za jedno vreme, i molite se za mene. U Isaiji, 53-ća glava.

³³ Mi smo verovatno, danas, čuli radio prenos, i tako dalje.

³⁴ Ja sam upravo razmišljao o Hristu danas. Nisam mogao izbeći da neodem negde napolje i da kleknem. I ja sam baš morao plakati, kada sam ja razmišljao o. . . kada je moj um otišao tamo nazad da vidi šta se desilo tamo na Golgoti.

³⁵ Nisam upeo čuti niti jedan od tih radio programa, ali verovatno su propovedali iz Evadelta. I možda sutra uveče ćemo pristupiti tome sa tog gledišta.

³⁶ Ali, danas, vratimo se nazad u Stari Zavet. Ja želim da govorim na temu: *Surovost Greha, I Cena Potrebne Kazne Da Bi Se Oslobodili Greha Iz Naših Života*. U Isaiji 53, pomazani prorok, sedamstotina i dvanaest godina pre dolaska Gospoda, rekao je ove reči.

Ko verova onom što nam bi objavljeno? . . . Ko je prepoznao mišicu Gospodnju?

Podiže se pred njim kao nežna biljka, . . . kao grana iz opustele zemlje. U njega ne beše ni oblička ni lepote da bi smo ga gledali. Izgled njegov nije ništa bio da bi nam se dopao.

Prezren beše, odbačen od ljudi, čovek vičan patnji i bolu, . . . kao neko od kog lice svoje svaki zaklanja, prezren da ga nizašta ne uzemos.

Ipak nam on patnje naše nosi . . . i bolove naše na se uze; i mi ga za kažnjenog posmatrasmo, uniženog i od Boga pogođenog.

Ali je on za naše grehe ranjen za naše je bezakonje slomljen; kazna koja nama mir daje na njega pade i ranama njegovim mi se iscelismo.

Svi smo mi kao ovce zašli bili, svaki od nas svojim putem pođe, a na njega Gospod . . . pusti krivicu sviju nas.

Mučen bi i . . . zlostavljen, . . . ali usta svoja ne otvori, kao jagnje koje se na klanje vodi, kao ovca nema pred onim koji je striže usta svojih ne otvori.

Muka i kazna oteše ga, . . . i od kolena njegovog ko je pogodio da se iz zemlje živih on istrže i da je pogođen za prestupe naroda mog?

. . . Grob je njegov među zločincima, grobnica mu s bogatima, a da on ne počini nasilja niti se prevara nađe u ustima njegovim.

Gospod htjede da ga mukom slomi . . . i pošto on za greh život svoj žrtvova videće potomstvo svoje, i delo će Gospodnje cvetati u rukama njegovim.

³⁷ Ako bih ja to nazvao tektom Pisma, večeras, uzeo bih 6-ti stih.

Svi smo mi kao ovce zašli bili, i Gospod . . . svaki od nas svojim putem pođe, a na njega Gospod pusti krivicu sviju nas.

³⁸ Želim samo govoriti nekoliko trenutaka. Mi smo uvek sretni kada to dolazi na taj način da imamo radost Gospodnju u našoj sredini; i kako se ja samo mnogo radujem sa vama. Ali jeste li se ikada zaustavili da razmislite koliko je to koštalo da bi imali to. Jeste li ikada shvatili upravo tu cenu koja stoji iza toga; kakav je bio sud i koja je cena greha? Kako li samo greh mora biti surov, kada je to koštalo Sina Božijeg da ide na Golgotu, i Bog Ga je udario, i okrenuo Svoje lice od Njega, i tuko Ga, i—i On je bio u bolovima. Pogledajte Ko je On bio.

³⁹ Sada ja želim da vam ilustrujem upravo jednu malu sliku, govoreći vam. Neka bi svi mi otišli večeras na jedno malo putovanje, na malom brodiću, i hajde...malom svemirskom brodu, ili vazдушnom brodu. Vratimo se unazad stotine milijona godina pre nego što je bilo i sveta, pre nego što je bilo čak i zvezda ili ma čega, i vi tu ne možete videti ništa sem prostora. I sav taj prostor je bio Bog. U početku je bio Bog.

⁴⁰ I sada mi ćemo posmatrati kako dolazi u postojanje jedno malo belo Svetlo. Mi ćemo to nazvati, poput, jenog Oreola. I to je bio Sin Božiji, Logos koji je izašao iz Boga, u početku.

⁴¹ I onda kako je On stajao tamo; i On, u Njegovom umu, On je počeo da razmišlja o tome kakav svet treba biti, i stvorio je sve te slike u Svom umu. I On je rekao, "Neka tamo bude svetlo."

⁴² I atom se podelio i nastavio sa razdeljivanjima, i atomi su nastavili dalje, to je bila prva atomska eksplozija. I onda su ti atomi počeli da se gomilaju dok nisu načinili užarenu masu, kao vlagu, šta god da je to bilo, počelo je da se lomi, i atomi su se razdelili. I nakon toga, tamo se pojavila zvezda, ili deo...leteći objekat koji je leteo i putovao kroz vazduh. On je to posmatrao možda nekoliko miliona godina, i onda je to zaustavio. On nije žurio. On je imao mnogo vremena, zauvek. On je bio od početka do kraja. Kod Njega nije bilo vremena. I onda je još jedan leteo, i On je to zaustavio *ovde* iznad.

⁴³ Šta je On radio? On je pisao Njegovu prvu Bibliju. Prva Biblija koja je bila ikada napisana, bila je na nebu, Zodijak. To je započelo sa devicom, to je kako je On došao najpre. On se završava sa lavom, drugi Dolazak. I On je pisao Svoju prvu Bibliju.

⁴⁴ Druga napisana Biblija je bila, napisao ju je Enoh, i stavio u piramidu.

⁴⁵ Treća napisana Biblija, i zadnja, je ova *ovde*. [Brat Branham pokazuje na svoju Bibliju—Izdavač.]

⁴⁶ Bog uvek čini stvari u trojkama. Bog je savršen u trojci. On je savršen. [Brat Branham pročišćava grlo—Izdavač.] Oprostite mi. On je savršen u Ocu, Sinu, i Svetom Duhu. On je savršen u opravdanju, posvećenju, i krštenju Svetim Duhom. On je savršen u Njegovim trojkama.

⁴⁷ Mi smo u Njegovoj tvorevini, tako da smo i mi savršeni u tri; duša, telo, i duh. I naše telo je kontrolisano od nerava, krvi, i ćelija (tela); tri. Sve je savršeno u tri.

⁴⁸ Zatim je On rekao, nakon što je On to sve načinio, pre nego što je još išta učinio...

⁴⁹ Ja mogu videti taj mali Oreol kako se pokreće preko—preko ove zemlje, koja je bila skoro šljaka, smrznuta, viseći tamo

napolju poput ledenog brega. I On ju je pomerio malo bliže suncu. I On je nju počeo da okreće na *ovaj* način, oko sunca. Ona je počela da se topi, i veliki ledni glečeri su se oslobodili. Texas se oformio onda, i ravnice koje su tamo; kao što smo mi i bili učeni o tome kako su ledeni bregovi došli ovuda dole, najbolji hronolozi mogu to ustanoviti. A onda ceo svet, nakon što se on sjurio u Meksički Zaliv, i tako dalje, počevši se ispunjavati sa vodom. “Zemlja je bila bez obličja, i pusta,” sada mi smo u Postanku 1, vidite. Sada, onda, Bog se pokrenuo i razdvojio nebeski svod od voda. I On je načinio svetlo.

⁵⁰ I zatim je On stvorio celu Svoju tvorevinu. Onda, nakon što je On to načinio, sva drva su izrasla, i biljke, i tako dalje. Kako je On sve to imao divno uređeno. On je to voleo. To je bilo divno. I On je mislio da je to bilo fino.

⁵¹ Tako On to nije mogao ostaviti samo u takvom stanju; On je morao dodati još nešto tome. Tako On je reko, “Hajde da (množina) “načinimo čoveka,” množina, “na našu sliku.” “Hajde da načinimo čoveka na našu sliku.” Tako onda kada je Bog načinio Svog prvog čoveka, On je bio čovek duh. On je bio nešto po Božijem redu, ili Sina Božijeg, tog Logosa. To je bio prvi čovek. Onda je dao čoveku nadležnost nad . . . da upravlja životinjskim životom, upravo kao što Sveti Duh danas vodi vernika. “Idi *tamo*. Urađi *ono*.”

⁵² Sada, ako bi smo mi bili savršeno potčinjeni Svetom Duhu, Bog bi nas vodio, Duhom Svetim, kao što je Adam vodio životinje toga dana.

⁵³ Tako On—On ih je načinio. I onda, kada je On to učinio, On je počeo da razmatra ideju onda da—da će On načiniti čoveka iz zemaljske prašine. Nije bilo čoveka da održava zemlju, nikoga ko bi radio, nije bilo fizičkog bića. Tako da je On načinio čoveka iz zemaljske prašine.

⁵⁴ Sada to je mesto gde ja mislim da se botanika, ili—ili nauka i Hrišćanstvo, ne sukobljavaju jedan sa drugim. Zato što, nauka kaže, da je čovek potekao iz drugačijeg života; a mi kažemo, kada vi pogledate na čoveka ovde, on je po liku Božijem. Ovo, nije lik Božiji, od početka. Ovo je lik životinjskog života. I on. . . I evolucionisti raspravljaju da smo mi. . . Ja ne verujem u lanac evolucije na način kako oni to veruju, da sve dolazi iz jedne ćelije. Ali ja verujem da smo mi evoluirali, sigurno, evolucija jednog čoveka u drugog. Ali onda kada je Bog načinio sve to, i otišao. . . postavio čoveka u. . .

⁵⁵ Načinio ga je iz zemaljske prašine, sada, ne na Svoj Vlastiti lik. On je već pre toga imao stvorenog čoveka. Zatim je On udahnuo u njega dah života, i on je postao živa duša. Tako, duša čoveka je priroda duha.

⁵⁶ Sada, kada ste vi rođeni, vi ne dobijate novog duha. Vi dobijate novu prirodu tog duha. To je isti taj duh, ali sa novom

prirodom u sebi. Uzmite dva čoveka, postavite ih zajedno, obojica deluju slično; jedan od njih je grešnik, a jedan od njih je Hrišćanin. Jedan čovek kaže, "Ja imam duh isto kao i ti što imaš," vidite. Ali jedan od njih je drugačiji, njegova duša. Njegova priroda je drugačija. On je bio promenljen.

⁵⁷ Tako On je udahnuo u tog čoveka. Sada, ja ne znam kako, kako ga je On stvorio. On—On ga je stavio u pet čula tako da on može kontaktirati ovaj zemaljski dom, vid, ukus, dodir, miris, i sluh. I On ga je načinio na tkav način. Sada, ova čula nisu bila za kontaktiranje sa Bogom.

⁵⁸ Njegovo čulo za kontakt sa Bogom bio je njegov duh, njegova duša je bila da kon-... "Duša koja greši, ta duša će umreti."

⁵⁹ Sada, ja putujem dugim putem okolo, da bi nešto dobio, ali ja se nadam da ćete vi dobiti svaku tačku toga da bi ste videli šta je Bog morao učiniti na Golgoti.

⁶⁰ Sada kada je ovaj čovek, onda, kada ga je On stavio u pet čula, njegovih pet čula. I zatim, čovek, on je bio usamljen, tako On mu načinio ženu, pomoćnika, uzeo sa negovog boka rebro i stvorio ženu.

⁶¹ Predivan tip je ovde, sve u tipu, toga kako Bog uzima sa Hristovog boka, Nevestu. Vidite? Bog je otvorio Adamov bok, uzeo je rebro; što, čovek za jedno rebro ima manje od žene, u strukturi tela. I sada Bog je otvorio Hristov bok, u... na Golgoti, i izvadio Nevestu. Crkva dolazi kroz Hristovu Krv, u Hristovo Telo.

⁶² To je kako—kako mi dolazimo unutra, i nema drugog puta. Bez obzira u koliko crkava vi pripadali, koliko ste vi dobar čovek, ili koliko ste vi dobra žena; vi morate prihvatiti Božiju svedovoljnu Žrtvu, Njegov određeni put, ili ste vi izgubljeni. To je tačno. To je jedini način na koji vi možete ući, i to je Tuda. Sada, postoji samo jedan put, i to su Vrata.

⁶³ Isus je učio o toj poznatoj paraboli, kada je On bio ovde na zemlji. On je rekao da je bilo spremno svadbeno odelo i—i da je svakome čoveku bilo dato odelo, a On je našao tamo jednog čoveka bez odela. On je rekao, "Prijetelju, ko si ti... Kako—kako si došao a da nemaš odelo?"

⁶⁴ Sada, orijentalni običaj toga, kada bi mladoženja pozvao svaku osobu, on je stavio... on ih je pozvao. Ako bi on pozvao pedeset ljudi, onda bi on imao pedeset odela. I on bi stajao negde kraj vrata, i svaki put kada bi ušao čovek, bogat ili siromah, on bi ga obukao u to odelo. Onda, niko nije mogao znati da li je neko bogat ili siromah. Oni su svi izgledali jednako, u tom odelu.

⁶⁵ I to je način na koji i Bog čini danas. On daje Sveto Duha; što je simbol. Svakog čoveka koga On poziva, mi smo svi

jednaki. Ne da je *ovaj* malkice bolji nego li drugi, a da je *ovaj* malo viši nego što je *ovaj*. Mi smo svi jednaki u očima Boga, svako ko je pozvan na Svadbenu Večeru.

⁶⁶ Onda kada on ulazi unutra i nalazi jednog čoveka . . . Sada, postoje samo jedna vrata kuda se tamo dolazi, jer je to mesto gde se daju odela. I on je zatekao čoveka za stolom, bez odela na sebi. On je rekao, "Prijatelju, šta ti radiš ovde? Što nisi obučen u odelo?" I čovek je ostao bez teksta. On je ušao unutra kroz prozor, ili nekim drugim putem. On nije došao kroz vrata.

⁶⁷ I svaki čovek koji dolazi kroz Hrista, u Hristovo Telo, prima Svetog Duha, to odelo. On stoji upravo tamo, da Ga odene na vas, upravo čim vi ulazite unutra, vidite. To je ono što je On obećao i to je šta On čini.

⁶⁸ Sada, tamo nazad u početku, u Edenu, onda je On načinio ženu za njega, ili pomoćnika.

⁶⁹ Sada vi ste videli te slike u časopisima, ponekad, od nekih umetnika. Sada, to je veoma bedna inspiracija. Ako bi ste videli Evu sa takvom razdrljenom kosom na *taj* način, i, oh, kava stvar užasnog izgleda, i kažete, "To je bila naša majka," zašto, nema nikoga na svetu ko bi se mogao tome diviti. Ja verujem da je Eva bila najlepša žena koja je ikad bila na zemlji. To je tačno. Kada je Adam gledao na nju, njegovu, on—on . . . To je upravo, pa što, to pokazuje da taj napor dolazi skroz dole kroz ljudska bića danas. Ako to nije, bilo bi obrnuto.

⁷⁰ Tako, Adam je uzeo Evu kao svoju ženu. I onda kada je greh ušao unutra . . . I ja imam svoju ideju toga šta je to bilo. Ja to ne izražavam u crkvi, osim ako to nije mali čas o takvoj temi, o tome šta je bio greh u početku. Ali, svakako, kada se to desilo, to ih je rastavilo od zajedništva sa Bogom.

⁷¹ Sada evo slike koju ja želim da dobijem. Sada kada je Bog shvatio, ili je neki Anđeo ili neko Biće moralo doći Bogu i reći, da, "Tvoj sin je izgubljen. On, je sagrešio. On je pao."

⁷² Sada pogledajte ljudski napor, prva stvar, je bila da je on sebi načinio religiju. Čovek, on je izmislio neku vrstu religije.

⁷³ Ja sam razgovarao sa jednim poznatim čovekom ovde u gradu, prošlih dana. Rekao je, "Znaš, moja religija je, Brate Branham, držanje Zlatnog Pravila." To je dobro.

⁷⁴ Ali, Brate, osim ako čovek nije nanovorden, on će poginuti. Da. On mora biti, on mora biti nanovoroden. Sada, Zlatno Pravilo je u redu; da, moralan čovek može to učiniti. Ali to mora biti sve u natprirodnoj liniji. I vi ćete videti šta je Bog morao učiniti u nameri da bi mi bili natprirodno rođeni.

⁷⁵ Sad kada, onda, oni su sagrešili, i on—on je sebi načinio jednu reli- . . . Reč *religija* znači "prekrivanje." To je kao kada nešto prekrivate. Ovaj sako je moralna religija za mene, zato što on pokriva moje biće. A isto je i sa vašom odećom. I to je . . . I to je pokrivanje.

⁷⁶ Sada onda primetite, kada, je Adam, njegovo smokvino lišće je bilo sasvim uredu dok nije došao pred Božije lice. Ali kada se on morao sresti sa Bogom, on je shvatio da njegovo smokvino lišće nije dobro. I sada, prijatelju, ti možeš misliti da si prilično dobra osoba, vidiš, i ti to možeš i biti. To je tačno. Ali kada vi dolazite da se sretnete sa Bogom, vaša... ako vi niste prihvatili od Boga određenu žrtvu za vas, vi ste izgubljeni i vi ćete to saznati.

⁷⁷ Stajao sam kraj njih, gledao ih kako umiru; video kako lekar ubrizgava injekciju u njihove ruke, da bi ih smirio. I čuo ih kako viču i nastavljaju dalje. Govorili su, "O, oni su izvan sebe."

⁷⁸ Rekao sam, "Doktore, sačekaj samo malo, minut duže." Vidite? I vi ćete ih čuti kada oni-oni misle da ste vi uredu.

⁷⁹ "Postoji put koji izgleda čoveku ispravno, ali kraj tog puta je u smrti."

⁸⁰ I svaki čovek koji nije regenerisan od Boga, ići će tim putem uništenja. Vi tome ne možete pomoći. Vaša vlastita duša vas vodi. Ako ste vi nanovorođeni, vi ste vezani odlaskom gore. Ako vi niste nanovorođeni, moraćete ići dole. Upravo—upravo vaša vlastita duša će to učiniti. Upravo poput čarobnog štapića koji će otvoriti negde vrata; ako niste dobili taj štapić, vrata se neće otvoriti. A ako vi niste nanovorođeni, viste upravo odbačeni, automatski. I to je sve.

⁸¹ I onda kada ja—ja pogledam tamo, onda, kada su oni izašli, i Bog je znao da oni nemogu stajati pred Njim. I On je znao. I oni su se skrivali, skrivali se nazad u nekom žbunju. Prekriveni, a ipak, oni su znali da njihovo pokrivalo nije dovoljno.

⁸² I svaki čovek ili žena koji idu u crkvu... Mislio sam danas o katedralama kako zvone, i zvana kako zvone, i sve poput toga; i kako ljudi odlaze u crkvu, i pripremaju se, i žene koje kupuju svoje Uskršnje šešire, i tako dalje. Odakle je to došlo? Moj! Kako bih ja ikako mogao razumeti kakve veze ima zec sa uskršnućem, vidite, (ne, gospodine) kakve veze ima Božićna jelka sa Hristovim rođenjem. To je Paganizam, prijatelji. Mi smo negde sišli sa puta. To je tačno. Ali sada istinski nanovorođeni čovek i žena shvataju, zato što se nalazi život unutar vas, koji vam govori da je to pogrešno. Je li to tačno? [Zajednica kaže, "Amen."—Izdavač]

⁸³ Sada gledajte; Adam i Eva. Oh, moj! Kada ja mislim o tome, ja zaboravljam na gripu, da sam je uopšte i imao. Kada ja mislim, skroz nazad na početak. Gledajte! Vi govorite o krvi?

⁸⁴ Ovde ne tako davno, kada su on sada kaklkulisali, na velikom Metodističkom saboru, da izvade sve pesme o Krvi iz

Metodističkih pesmarica. Rekli su, “To nije koljačka religija.” Rekli su, “Mi ne. . . Mi želimo nešto lepo i ugledno.” Brate, to nije put da Bog to prihvati. To je ili. . .

⁸⁵ “Kada Ja vidim krv, proćiću pored vas.” Krv! Bog, jedina zamena koja postoji, je u samo. . . “Život se nalazi u krvi. Vi možete jesti njegovo meso, ali njegovu krv, u kojoj je život, proljite na zemlju.” Vidite, ne jesti život.

⁸⁶ Primetite kako je to divno! Kako ja samo mislim o tome! Onda je Bog namerio, “Sada izađite ovde napolje, Adame i Evo. I pre nego što vas izvedem napolje, Ja ću morati da učinim nešto.” Tako On odlazi tamo preko puta brda i uzima ovcu; ubija je, i skida kožu sa nje, i pušta da umre.

⁸⁷ Zato što, Bog je morao držati Njegovu Reč, i bez obzira koliko ste vi dobar čovek, kako ste vi dobra žena, i ko ste vi. To je, Bog, Bog koji mora držati Svoju Reč.

⁸⁸ To je razlog što je devica Marija morala da ide gore, na Dan Pentekosta, i da primi krštenje Svetim Duhom, upravo kao što su to učinili i ostali, zato što je ona ovde rođena kao smrtnica i morala je biti nanovorodena pre nego što je ona mogla ići na Nebo. Amen.

⁸⁹ Sada gledajte, damo, dopustite mi da vam kažem. Samo zato što se vreme promenilo, Bog se nije promenio. Ako vi dobijete nešto manje od toga, vi ste izgubljeni. Vidite? Sada, ja samo govorim u korist toga što je Bog učinio pre oko hiljadudevetsto godina, danas, na Golgoti, da bi vam pokazao kava je Žrtva morala biti plaćena za ovo, i to je Božiji put. Sada postoji put koji izgleda uredu; ali Bog je imao određeni put. Ako ćete vi uvek ići Božijim određenim putem, vi nikada nećete ići na loše.

⁹⁰ Kao na primer ako bi ste vi krenuli u Indianapolis, ili preko mosta, i vi kažete, “Dakle, ovde, je li to Louisville tamo preko?” “Da.” I samo idite *ovim* putem; stićiće te prilično brzo. To je tačno. Bolje da uzmete skicu, mapu, i proučite je i vidite kojim putem idete.

⁹¹ I, onda, Ovde je Božija skica-put ka Slavi. Proučite to. Ovde je To. On je celim putem krvlju poprskan. Vi ne možete izgubiti trag, ako ćete vi pratiti Krv. Amen! Sada vi možete videti. Vidite? Samo nastavite sa Krvlju i vi ćete biti u redu, jer tu postoji krvava stopa svakim korakom puta.

⁹² Sada primetite kako je Bog tamo nazad, pre nego što je On to mogao i učiniti, sada On je mogao stati ili. . . Čak su i oni mogli stajati da bi primili, On bi ih odma ubio. On bi morao, jer je On suveren. On mora držati Svoju Reč. On je rekao, “Onoga dana kada budeš sa njega jeo, toga dana ćeš umreti.” To rešava to zauvek.

Onda Ga ja mogu videti tamo nazad, kada je On ubio ove ovce. Vi kažete, “Jesu to bile ovce, Brate Branhame?” Ja to verujem. On je bio Jagnje koje je bilo zaklano pre postojanja sveta.

⁹³ I to je bila ovčija koža; uzeta i bačena im nazad u žbunje, i rečeno im je, “Umotajte se u ovo, i izađite, i primite.”

⁹⁴ I ja mogu videti Adama i Evu kako uzimaju te krvave kože, i obmotavaju ih oko sebe. Možete li zamisliti! Ta dražesna, divna tela od tih savršenih ljudskih bića, sada umotana u ovčije kože. Ja ih mogu videti kako stoje tamo napolje.

⁹⁵ Bog je rekao, “Adame, zato što si slušao svoju ženu umesto Mene, onda, Ja sam te uzeo od prašine, i u prah ti se vraćaš.”

⁹⁶ I, “Evo, jer si ti poslušala zmiju umesto Mene, zato što, ti si donela . . . uzela život sa zemlje, ti ćeš morati doneti život na zemlju. Ja ću umnožiti tvoje muke, i tvoja želja će te vući tvome mužu,” i tako dalje.

⁹⁷ I On je rekao onda, “Zmijo, jer si ovo učinio, hodao si . . .” On nije bio gmizavac. On je bio zver, hodao uspravno, lukaviji od svih zveri u polju. Setite me se, jer je to Pismo. Hodao uspravno, kao čovek, i on ju je zaveo. I On je rekao, “I zato što si ti učinio ovo, puzaćeš na svom trbuhu, bez nogu, sve dane svoga života. I prašina će biti tvoja hrana.”

⁹⁸ I upravo tamo je bio; sud. Bog je morao da održi Svoj sud, jer je On to već izgovorio. I On je Bog; On to ne može povući. On mora stajati . . . Sa namerom da bude Bog, Bog mora držati Svoju Reč. To je uredu.

⁹⁹ Tako tamo ja mogu zamisliti gledajući tu jednu malu Evu, kada je ona pogledala na Adama, njena duga plava kosa joj je visila niz leđa. Te velike, svetle, plave oči koje su izgledale kao nebo, koje im je Bog stvorio, suze su lile dole; mešajući se sa krvlju na odeći, i lepršajući se dole oko njenog tela, Eve. Adam, sa njegovim snažnim telom, zagrlio ju je i položio je preko grudi, i tamo su bile suze, mešajući se, padajući, dok su tekle po ovčijoj koži, krv je kapljala dole. Krv, celim putem. Tamo!

Sada On kaže, “Vi morate odstupiti iz Moga Prisustva.”

¹⁰⁰ I ja mogu videti Adama i Evu, sa njihovim rukama jednim oko drugih, idući, krećući se na *ovaj* način, a te ovčije kože su udarale po njihovim nogama, telima, lupkajući po njihovim nogama. [Brat Branham tapše jednom rukama—Izdavač.]

¹⁰¹ Onda ja mogu videti sav taj prostor, što je bio Bog. Bog nema početka Svojim danima, i svršetka godinama. On je zauvek i zauvek. Ja mogu videti sav taj veliki prostor koji je počeo da se pomera na *ovaj* način, dolazeći dole u obliku levka, i to se pokrenulo pravo dole, pošto je On počeo da nadgleda taj mali par koji je išao dole niz Edenski vrt, sa krvavim kožama

kako lupaju po njihovim nogama. On to nije mogao podneti. I to se pokrenulo dole, oh, to se pokrenulo skroz dole do samog srca Božijeg, spelovano sa l-j-u-b-a-v, "Bog je tako ljubio svet . . ." On upravo nije mogao njih videti kako idu.

¹⁰² On ih je pozvao nazad, rekavši, "Staviću neprijateljstvo između tvoga Semena i Sataninog semena." Kada je to bilo učinjeno, na Golgoti; kada je Bog Lično došao dole kroz ženu, rođen od device.

¹⁰³ Kako bih ja želeo da obradim događaj samo malo, u Edenu. Primetite kada su oni bili isterani iz vrta radi prestupa. Svi blagoslovi su bili odsečeni radi prestupa.

¹⁰⁴ I mislite, večeras, to je i ono šta je sa Crkvom. Svi blagoslovi su bili odsečeni od nje radi prestupa. Tu ste vi.

¹⁰⁵ Isterani iz vrta Edenskog! Sada ja želim da vi to primetite, ovde dolazi . . . kada su Kajin i Abel, dva sina Adama i Eve, došli napred da ponude prinos.

¹⁰⁶ Ja verujem da je veliki Herubim bio na istočnoj strani kod kapije, i taj Mač koji se vitlao okolo, čuvajući tamo kapiju da se nebi ušlo u Eden. Primetite, Vatra, Vatra Svetog Duha čuvajući kapiju.

¹⁰⁷ I, danas, to je ono što čuva kapiju. Ako se vi plašite Svetog Duha i Vatre, vi nikada nećete ući unutra. Vatre, Mač Božiji! Bog je Vatra koja proždire, posmatrajući to Drvo, čuvajući to Drvo Života.

¹⁰⁸ I sada primetite, onda, ovo je jedna divna slika. O, moj! Ja mogu videti Adama ili . . . ustvari Kajina i Abela, teško radeći sada, ili kako pripremaju žrtvu. Ja verujem da su oni sagradili njihove oltare upravo kraj kapije, kraj Prestola, gde su oni mogli proslavljati.

¹⁰⁹ Primetite, ovde dolazi Kajin. On je verovatno radio čitave godine, naporno radeći, čineći sve što je mogao da bi dobio najveće jabuke, ili najveće bundeve, ili šta god da je on imao, i doneo ih je kraj kapije. Izgradio je oltar tačno tamo kraj kapije, u Božijoj Prisutnosti. Stavio je sve svoje plodove, velike ljiljane i sve ostalo, i postavio ih na oltar po redu, i onda kleknuo dole i slavio Boga.

¹¹⁰ Sada ja želim da vi . . . Ja se nadam da se ovo upija skroz dole, kao nikada ranije, dok to nedobijete, vidite. Sada primetite.

¹¹¹ Ako Bog samo zahteva od vas da idete u crkvu, onda je i Kajin pravedan upravo onoliko koliko je bio pravedan i Abel. Kajin je izgradio oltar Gospodu. Vi kažete, "Dakle, Brate Branham, ja neradim samo to, već ja činim i žrtvu. Ja plaćam za inostrane misije, i ja . . ." Te stvari su u redu. One su sasvim uredu. Ali Bog zahteva više.

112 Kajin je to učinio, lično. Vidite? On je prineo žrtvu. On je proslavljao Gospoda. On je kleknuo i ponudio slavu Gospodu, i rekao, "Gospode, ovde sam ja. Ovde sam ja, i ja ti prinosim žrtvu. Ja sam izgradio oltar." Amen.

113 Drugim rečima, "Ja sam član crkve." Je li to pogodilo stvar? Gledajte. "Ja sam član crkve. Ja verujem u Tebe." To će otići do dna sada. Neka se to upije istinski duboko. "Ja sam vernik u Boga. Ja sam izgradio oltar. Ja sam prineo žrtvu. I ovde sam ja, Gospode. Ja proslavljam Tebe." I Bog je tome okrenuo leđa. Tačno.

114 "I za Uskršnje jutro," kao što je pastor ovog grada rekao, "znaš li šta ću ja učiniti, propovedniče, na Uskršnje jutro?"

Ja sam rekao, "Šta?"

Rekao je, "Ja ću reći svim mojim ljudima, požeću im 'Srećan Uskrs.'"

Rekao sam, "Zašto?"

Rekao je, "Jer ih neću više videti do sledećeg Uskrsa."

115 Svako dolazi na Uskrs, to je sve, kupe nove šešire i novu odeću. I kakve to veze ima sa Hristom? Oh! I biće potrošeni milioni dolara ove godine, sutra, u oblasti Protestantizma, ljiljani, veliki divni ljiljani; svaki član će doći oko oltara i položiti ga na njega. Bog ne brine za ljiljane na oltaru. On želi vas na oltaru. To nije ljiljan; to nije vaša žrtva. Vi ste momak za oltar. To je razlika. Staviti ono što Bog zahteva na oltar, ste vi.

116 Sada ja želim da vi primetite kako da, taj napor, to je bio Satana u Kajinu. I primetite da sam . . .

117 Sada ovo bi vas trebalo načiniti da se stvarno dobro osećate, neki od vas koji ste hodočasnici i osobe putnici. I mi možemo reći, "Dakle, ja bih želeo kada bismo mi mogli učiniti ovo u našoj crkvi, i to." Budite zadovoljni. Haleluja! Ja bih rađe proslavljao u maloj staroj sobi negde nazad u sokaku, i imao Boga u tome, nego u katedrali bez Boga u tome. To je tačno. Sigurno. Tamo! On je bio siromašan čovek. Primetite. Onda je on prineo svoju žrtvu, Kajin je to učinio, i položio to tamo. Sada, primetite, on je potekao iz Satanine linije, jer je on prihvatio Boga da bi to primio, jer su to bili divni plodovi, nešto što je on učinio, lično.

118 I tako puno ljudi kaže, "Dakle, ja pripadam nekom određenom redu. I ja—ja dajem Crvenom Krstu, i ja dajem za ljubav. Ja sam donator crkve. A šta je sa time Brate Branham?" To je sve uredu.

119 Ali, "Ako se čovek ponovo nerodi, on neće ući u Kraljevstvo." Primetite.

120 Te dobrotvorne stvari su u redu, ali iz. . . To još nije Božiji određeni put. Kajin je došao njegovim vlastitim putem. I mnogi, večeras, dolaze svojim vlastitim putem.

121 Vi to čak ne možete ni rasuditi. Jer zašto, rasuđivanje neće čak . . . Vaša rasuđivanja nisu čak ni poželjna. Vi niste poželjni sa time da sve To izrezonujete. Ako bi ste vi To mogli rasuditi, to onda više ne bi bilo od vere. Vi to morate prineti po veri.

122 Sada, vi kažete, “Brate Branham, ti misliš da se ja moram spustiti dole i ispuniti sa Svetim Duhom i nastaviti dalje kao oni ostali?” Ako vi prihvatate da budete sa ostalima, vi trebate. To je sve. Da, gospodine. To je sve. Vi možete uzeti . . .

123 Neman je morao učiniti istu stvar. Bog je rekao proroku, “Recu mu, ‘Idi dole i umoci se sedam puta.’”

124 On je rekao, “Nije li ova voda čišća i bolja?” Ali to je bila ta Jordanska voda; ponekad izgleda prilično loše.

125 Ali ja želim da svako ovde večeras gleda na Golgotu, i koliko je to stajalo Boga, pre hiljadudevetsto godina. I da dignu ruke i da kažu, “Trebam li poći putem sa nekolicinom prezrenih Gospodnjih?”

126 Vi kažete, “Trebam li se ja priključiti tim momcima od Brata Toma ili nekima takozvanim ‘svetim valjačima?’”

127 Brate, ja sam bio oko sveta, skoro tri puta, i ja još nikada nisam video svetog valjača. Ne, gospodine. Ja sam video svetost, ali ne i svete valjače. To je ime sa kojim je đavo etiketirao Crkvu. Bog je rekao, “Bez svetosti, nijedan čovek neće videti Boga.” Vi ne možete sebe odenuti, u vezi toga. To je Božiji put.

128 Vi kažete, “Ljudi koji viču i uzvikuju i nastavljaju dalje?” Brate, to je ono što to jeste. “Zašto,” vi kažete, “pa to, izgleda ludo, meni.”

129 To je razlog radi kogo vi morate biti nanovorođeni. Kada ste vi nanovorođeni, onda to neće više biti “ludo.” Ti ćeš biti sa nama. Oni su mislili nekada isto kao i vi. To je tačno. Oni su mislili isto što i vi, dok oni nisu ušli i sami u To. To je promena, jedno obraćenje. *Obratiti* znači “promeniti” nešto. I osim ako čovek ne umre sebi . . . i kaže, “Gospode, ja ne znam ništa o tome. Samo me unesi unutra.” Amen. Onda će to Bog učiniti. Vidite?

130 Sada, Kajin je rekao, “Ja sam položio sve to dole.” Bog je to odbio. On je to načinio potpuno lepim.

131 I možda vi mislite, “Dakle, ja idem na jutarnju službu; ja moram imati nov šešir.”

132 Jedna devojka je jednom dolazila da peva na mojim skupovima. I ona je rekla, “Brate Branham . . .” Njena majka je prala u koritu, da bi preživela. I ona je morala imati jedan od tih “uvojaka” u njenoj kosi, znate već.

133 Kako se to zove, manikir? Ili kako vi zovete tu stvar, kako god da se zove ta stvar u njenoj kosi? Ja znam da je to

pogrešno. Ja nemogu nikako da se setim kako se to zove. Ja ne znam puno o tome. Toni? [Neko kaže, "Ne. Trajna."—Izdavač.] Trajna, u kosi, to je ono što je bilo.

¹³⁴ I ona je morala imati jedan takav u svojoj kosi pre nego što je trebala pevati u horu. A njena sirota majka prala je tamo u koritu, da bi joj omogućila da živi. Kada je ona otišla i stavila trajnu, rekao sam, ja joj nebi dao da peva, jer ona nije bila podesna za pevanje sa time. Tačno!

¹³⁵ Bože pomози nam da propovedaonicu držimo čistom, svakako. To je ono šta je sa svetom danas, u njihovim...?.. Sada slušaj, brate. Ja verujem u staromodno lovorsko iskustvo, skroz nazad u žbunu, gde vi izčistite svaki koren gorčine, i obradite zemlju, to je tačno, posadite seme.

Sada, primetite, Kajin, on je mislio, "Lepota."

¹³⁶ Oni su mislili, "Dakle, sada, naša crkva! Mi ćemo sagraditi novu crkvu." To je sve uredu. Sve što je u vezi sa lepotom, je uredu, ako vi uzimate sa sobom Gospoda Isusa. Onda ako vi Njega uzmete prvog, On će se pobrinuti za ostatak toga.

¹³⁷ Neko je rekao, "Brate Branahame, da li veruješ da bi ova devojka trebala doći ka oltaru, takvog izgleda?"

¹³⁸ Ja sam rekao, "Brate, dolazi proleće. Svi ti osušeni hrastovi tamo naplju, svaki od njih, moraju imati lišće na njima koja su zadnja opala. Ali mi nemoramo da idemo i da skidamo lišće, da bi omogućili da izraste novo lišće. Samo dopustimo da dođe novi život, i neka staro lišće odpadne." To je tačno. Amen.

¹³⁹ Slušajte. Mogu li ja reći ovo, takođe. Ako staro lišće ne odpadne, to pokazuje da novi Život nije došao. Nemojte se na mene sada ljutiti. Ja govorim o Isusu. U redu. To je to. U redu.

¹⁴⁰ Pogledajte koliko je to koštalo našeg Nebeskog Oca. Pogledajte šta je On sada učinio.

¹⁴¹ I tamo dolazi Kajin, i on nudi svoj prinos. On je proslavljao. On je išao u crkvu. On je upravo dobar kao i ovaj drugi momak.

¹⁴² Ezav je bio isti. Ezav, u svom karakteru, bio je bolji čovek nego Jakov, više đentlmen! On je voleo svog oca; i stvari koje je on učinio! Ali Bog je izabrao Jakova.

¹⁴³ Primetite sada kada je Abel došao da ponudi svoj prinos, pa, to je bilo prilično drugačije kada je Abel došao. Ovde dolazi Abel. On nije radio, on nije pokušavao naći najveću crkvu u gradu gde bi išao. On nije pokušavao naći naj finije ljude sa kojima bi se udružio. Amen. On je samo uzeo nešto što je on imao i došao napred. To je sve. On je bio pastir. Tako on je samo ispružio ruku i uzeo jagnje, i vezao...Ja

predpostavljam da oni nisu imali nekakav kanap u tim danima, tako da je on morao imati lozu od grožđa i samo ju je vezao oko vrata.

¹⁴⁴ Ali o čemu je to govorilo? Oni su Ga vodili na Golgotu. On je bio Jagnje. Rekao sam, “Zašto je On bio rođen u štali?” Dakle, jagnjad se ne rađaju u kućama. Oni se rađaju u štalama. I oni su vodili. . . oni su vodili na klanje kao jagnje. I oni su Ga odveli, odveli su Ga na Golgotu. On je bio Božije Jagnje, amen, od stvaranja sveta. Kada ja mislim o tome, brate! Tamo dolazi Abelovo malog jagnje. Tamo dolazi Božije Jagnje.

¹⁴⁵ Kada ja mislim o tome, moje se srce okreće okolo. Kada ja pomislim, ja, siromašam, nedostojan, bezbožni grešnik, umirući bez Boga, bez Hrista, u ovom svetu, bez nade! I u podesno vreme Hrist je umro umesto mene, Taj predivni, i postao prezren i odbačen, da bi ja mogao biti prihvaćen u Njegovim očima. Umesto mene! Oh! Upravo nemogu preći preko toga. Ja upravo ne mogu zamisliti kako je On to uradio za mene. Ko sam ja bio? Onda, vi kažete, “Je li On to uradio za tebe?” Da.

¹⁴⁶ Sveti Duh je došao, ulovio me, jednog dana, i rekao, “On je to učinio za tebe,” i ja sam verovao u Njega. Ja sam Mu verovao. Da, gospodine. Ja sam Ga prihvatio, i ja sam otkrio da je bilo tako. Bez obzira šta su ljudi govorili da su bili, “oni su bili fanatici,” ili šta god da su oni bili; ja sam verovao Bogu. I ja. . . I On je učinio upravo ono što je On rekao.

¹⁴⁷ Ja mogu videti malog Abela. Gledajte sada. Moj! Ja mogu videti Abela kako ide i uzima ovu lozu, i zatim uzima malo muško jagnje, prvorođeno od stare majke ovce, okomotavši tu lozu oko njegovog vrata. Ovde on dolazi, vučeći ga. Nema baš puno lepote u tome, zar ne? Vukući ga tamo gore. Zatim ga je odveo na jednu veliku stenu, koja je bila tamo istočno od kapije. Sada primetite.

¹⁴⁸ Kajin je verovatno rmbačio cele godine, da bi imao najbolji rod koji je on mogao imati, i mislio je da on time može ugoditi Bogu.

¹⁴⁹ I mnogo ljudi kaže, “Ja ću prestati sa laganjem. Prestaću da kradem. Prestaću sa pušenjem. Ja ću se obratiti u bolju klasu ljudi. Ja ću se učlaniti u neko zajedništvo.”

¹⁵⁰ Ovde je to! Boga nije briga za vaše okretanje stranice ponovo. On želi da vi okrenete srca Hristu, i da On to učini u vama. Ne ono što vi možete učiniti. Mi nismo spašeni po dobrim delima, već smo kupljeni Njegovom milošću. “Ne po delima, da se ni jedan čovek ne hvali.” Jer mi smo—jer mi smo Božiji zato što. . . To nije ono što sam ja, to nije ono što ja činim, odsebe. To je ono što je Hrist, u Bogu, učinio za mene i tebe.

¹⁵¹ Primitite, divan tip. Ovde on dolazi, vukući malo jagnje, tegleći ga napred. Ja mogu zamisliti da je mali drugar padao, verovatno je znao šta mu se spremalo, vučeći svoje noge. Savršeni tip Hrista koji je vukao krst, Božije Jagnje koje je prolazilo kroz Jerusalim, padajući, u slabosti.

¹⁵² Ovde dolazi mali momak, blejući usput. I kada ga je on doveo na veliku stenu, položio ga je na stenu, uzimajući oštar kamen. . . Ja ne znam, pretpostavljam da oni nisu imali noževe u tim danima. Položio ga na taj način. I uhvatio ga je za zadnji deo njegove glave, i *ovako* ga povukao, uzeo no. . . ili kamen, i počeo je da seče njegov mali vrat, i kamen je počeo parati njegov mali vrat. Na toj steni umrlo je jagnje, krvareći, blejući, krv je prskala, njegove male arterije su bile prerezane, i krv je tekla svuda okolo. Njegovo malo belo runo postalo je crveno okupano krvlju. Bog je pogledao dole sa Nebe, i rekao, "To je to. Sada ste to dobili. To je put." Krv je šikljala iz njegovih malih vena.

¹⁵³ Šta je to bilo? Sin Božiji, pre hiljadudevetsto godina i još nešto, od ovog poslepodneva. On je bio vođen iz zatočeništva. On je bio odveden na sedište suda; i odande, hol za bičevanje; i odande na Golgotu, odvučen na brdo. Simon, iz Kirine, pomogao Mu je da nosi krst. I tamo, je umro, na Steni Vekova, sa Svojom krvlju izbijenom iz Njega. Njegovo telo je bilo išarano. Haleluja! Velika prljava usta tih vojnika izrugivača pljuvala su na Njegovo lice. I On je rekao, "Da je Moje Kraljevstvo od ovoga sveta, ja bi zamolio Mog Oca, i On bi Mi dao legione Anđela koji bi došli i borili se za Mene. Ali ovo nije Moje Kraljevstvo.

¹⁵⁴ "Već neka Tvoje Kraljevstvo dođe. I bude Tvoja volja." I biće ovde prilično brzo. "Neka dođe Tvoje Kraljevstvo. Neka bude Tvoja volja." Oh, moj!

¹⁵⁵ Kada je Biily Sunday rekao, jednom, da, "U svakom drvetu je sedeo jedan Anđeo," rekao je, "On će vam samo razvezati ruke i pokazati vam prstom, i to je sve što ćete vi morati učiniti. Mi ćemo razrešiti to pitanje ovde dole." Moj, nije li to istina!

¹⁵⁶ Kajafa je pogledao tamo, i rekao, "On je spasao druge; a Sebe On ne može spasiti." To je bio najveći kompliment koji Mu je ikad upućen. Da je On mogao spasiti Sebe, On ne bi spasao druge. Tako On je dao Svoj život, da bi On mogao spasiti druge. Haleluja! Amen.

¹⁵⁷ "Svi smo mi kao ovce zašli; ali je Bog stavio na Njega nepravdu sviju nas. Beše vođen na klanje kao ovca; i vođen kao ovca, nem, pred onima koji su ga strižali, nije otvorio Svoja usta. A ipak On je bio ranjen za naše prestupe, mučen za naše nepravde; kazna radi našeg mira je bila na njemu; i ranama Njegovim mi se iscelismo." Kako vi možete odbaciti jednu

takvu ljubav bez premca? Videti Njega dok On ide teturajući se uz brdo; siroto, malo, slabašno, nejakto telo savijajući se ispod tereta!

¹⁵⁸ Ja razmišljam o pesniku koji je sedeo tamo toga dana, on je preleteo pogledom preko toga, i napisao je.

Usred rascepljenih stena i zamračenog neba,
Moj Spasitelj je pognuo glavu i umro;
Otvoreni veo je otkrio put
U Nebesku radost i dan bez kraja.

¹⁵⁹ Kakav Spasitelj! O, moj! Kako bi mi ikad mogli, kako bih ja mogao odbaciti jednu takvu ljubav bez premca, Jednoga Koji bi učinio takvu jednu stvar za mene i vas?

¹⁶⁰ Ja verujem, večeras, moj brate, sestro, da ćete vi doći. Bog, to je bio Božiji određeni put. To je jedini Koji ima nešto sa vama. To je Onaj koji je zuzeo vaše mesto. To je Onaj Koji stoji večeras, odbačeni Otkupitelj, stojeći desne strane Oca, večeras; videći vas i moleći se za svakog grešnika koji je u zgradi, da dođe ka Njemu. I ja verujem da vi hoćete. Ja verujem da vi nećete dopustiti da ovaj—ovaj Uskrs prođe.

¹⁶¹ Dragi prijatelji, mi smo na kraju puta. Ja verujem da mi jesmo, sa celim svojim srcem. Mi smo dole na kraju puta. Neka bi vas Gospod Isus blagoslovio. Neka bi vas On načinio novim stvorenjem u Njemu, večeras, je moja molitva. Neka vas On vodi. Jednom je u . . .

¹⁶² Postojao je jedan stari slepi čovek u Bibliji, po imenu Bartimej. Stari slepi Bartimej, imao je dva mala goluba, to nam je rečeno u istoriji. Da su ovi mali golubovi bili izlagani i činili male kolutove jedan preko drugog, i ljudi bi—bi držali njihove. . . On bi držao njegovu čašu, i onda kada bi ljudi prolazili pored, oni bi gledali te male golubove kako čine male kolutove, i bacali bi gvozdjenjake starom slepom prosjaku. On je bio oženjen čovek i imao malu ćerku. On nikada nije video tu malu devojčicu, u svome životu. Ona je imala oko dvanaest, četrnaest godina starosti, u trenutku kada smo mi odredili da uđemo u njegov život sada. I on je sedeo . . .

¹⁶³ Jedne noći, rečeno je da se mala devojčica razbolela, i on je otišao ka Gospodu. I on je rekao, "Gospode, ako ćeš Ti samo isceliti moju ćerku, ja ću sutra žrtvovati za Tebe ta dva moja mala goluba. "Tako oni. . . Gospod je iscelio njegovu malu ćerku, i on je žrtvovao dva goluba. Nakon toga, njegov . . .

¹⁶⁴ I znate sledeća stvar, njegova draga žena je postala bolesna, i ona je mislila da je bila. . . Oni su mislili da će ona umreti. Tako on je otišao ka Gospodu, te noći, pipajući put uzduž zida njegove kuće. Kleknuo je dole u polju, i rekao, "Bože, Bože, ako ćeš Ti samo sačuvati život moje žene, sutra ću žrtvovati svoje jagnje za Tebe."

165 Sada, vi ste videli kako danas slepe ljude vode psi. Oni treniraju te pse da bi ih oni vodili. U tim danima, oni su trenirali ovcu da bi vodila čoveka, tako da je on imao jedno jagnje koje ga je vodilo okolo.

166 I on je rekao, "Gospode, ako ćeš Ti samo isceliti moju ženu, pa, onda, sutra ću ja žrtvovati Tebi svoje jagnje." I njegova žena je ozdravila.

167 I sledećeg dana on je išao gore u hram, i prvosveštenik, Kajafa, je rekao, "Slepi Bartimeju, kuda ti ideš?"

168 On je rekao, "Ja idem gore u hram, O prvosvešteniče, da bi žrtvovao svoje jagnje. Ja sam obećao Gospodu, ako On bude iscelio moju ženu, da ću Mu ja prineti jagnje."

169 On je rekao, "Ti ne možeš dati to jagnje Bartimeju, jer je to jagnje tvoje oči." Rekao je, "Ja ću ti dati nešto novaca, i ti kupi sebi jagnje kod prodavaca u hramu."

170 Ali je Bartimej rekao, "O prvosvešteniče, ja nikada nisam obećao Bogu jagnje; ja sam Mu obećao *ovo* jagnje." O, moj!

171 Ja se pitam da li ste i vi načinili obećanje poput toga. I ako vi vidite to svedovoljno Jagnje večeras, misleći, "Gospode, ako me Ti ozdraviš, ja ću Ti obećati da ću Ti služiti; ja ću učiniti sve što ja mogu. Ako ćeš Ti dopustiti mojoj bebi da živi. . . ." Ili, dok vi stojite i vaša majka odlazi u grob, ili vaš otac ili neko od voljenih, "O Bože, ja ću ih sresti, ja ću ih sresti ponovo!" Ja se pitam da li ti stvarno misliš tako. Pitam se hoće li ovaj uskrs doći i ići sa vama ispunjavajući ono što ste obećali.

172 On je otišao gore i ponudio njegovo jagnje. Vrativši se nazad, tako što ga je neko vodio.

173 Tako onda je on rekao, kada se on vratio nazad, rekavši "Bartimeju, ti to ne možeš učiniti." Sveštenik koji je otišao da uzme njegovo jagnje, on je rekao, "Ti ne možeš uzeti ovo. Ti ne možeš žrtvovati ovo jagnje." Rekao je, "Slepi Bartimeju, znaš li ti da je ovo jagnje tvoje oči?"

174 On je rekao, "Da, ja to znam. Ali ja sam obećao Bogu, i Bog će obezbediti jagnje za oči slepog Bartimeja."

175 Nedugo zatim, on je drhtao na hladnoći, jednog dana; oni su čuli buku. Bog je obezbedio Jagnje za oči slepog Bartimeja. On je došao pravo ulicom. On je rekao, "Kakva je ovo buka?" To je uobičajena buka tamo gde je On. Rekao je, "Kakva je ovo buka?"

On je rekao, "Jedan, po imenu Isus iz Nazareta, prolazi ovuda."

176 On je bacio dole svoj kaput, negledajući gde je on odleteo; on onda više nije brinuo. Bog je obezbedio Jagnje. I on je stigao pravo do Jagnjeta. On je rekao, "O Isuse, Ti sine Davidov, imaj milosti! Imaj milosti!"

¹⁷⁷ Bogati ljudi i oni koji su stajali okolo, da bi bili blizu proroka, i kralja; oni su rekli, “O, budi miran, On te ne može čuti.”

A on je još više vikao.

¹⁷⁸ Neko od njih je rekao, “Dani čuda su prošli. Nepostoji tako nešto kao što je to bilo u tom danu.”

¹⁷⁹ On je povikao još glasnije, “Ti sine Davidov, smiluj se na mene! Smiluj se na mene.” Bog je obezbedio Jagnje.

¹⁸⁰ To isto Jagnje koje je On obezbedio za Bartimejeve oči, On je obezbedio za vas; hiljadudevetsto i nešto godina kasnije, danas, dok se On penjao na Golgotu, i predao Sebe, sav izranjavan i isečen.

¹⁸¹ Slušaj, prijatelju. Upamti, Abel je izašao napolje u svoje stado i uzeo jagnje, i ubio ga na žrtvenoj steni. I. . . [Prazno mesto na traci—Izdavač.] . . . bolje sada uhvatite ovo. Abel je umro na istoj steni na kojoj je umrlo i njegovo jagnje.

¹⁸² Jesi li voljan, večeras, da umreš sebi? Jesi li spreman da umreš svim svojim mislima? Upravo leži na stenu, sa svojim Jagnjetom tamo, i umri. Reci, “O Bože, imaj milosti.” Kada ja pomislim na muškarca i žene koji misle o ponosu, mlade momke i devojke koji će predati njihove živote raznim stvarima! I ljudi u godinama, takođe, misleći o njihovom poslu i njihovom prestižu i o njihovom komšiluku, ili nešto poput toga!

¹⁸³ O, zašto vi ne odpužete tamo do Golgote, večeras? Haleluja! Neka vaš vlastiti život bude isečen napolje, i umre tamo na krstu sa Njim. Ispruži svoje ruke okolo, “Steno Vekova, rasepi se za mene, da se ja sakrijem u Tebi. Dok bliska stara voda teče, dok je oluja još uvek jaka, sakrij me, o, moj Spasitelju, sakrij me. Neka svet radi šta god hoće. Neka teolozi čine šta god oni hoće; ja ne želim njihovu teologiju. Ono što ja želim je Isus Hrist u mom srcu. Neka bih ja umro sa svojim Jagnjetom.”

¹⁸⁴ O, ja znam koliko je teško bilo te noći kada sam ja otišao u tu malu crnačku misiju tamo napolju, i svi ti belci koji su sedeli tamo okolo, rekavši, “Enoga on ide u misiju za crnce.” To je bilo teško. Ja sam otišao tamo sa poprilično mnogo Kentaki ponosa u sebi, na taj način, ali je Bog rekao, “Ako ti To želiš, idi pravo tamo.” I ja sam otišao pravo tamo dole i kleknuo kraj oltara, i tamo sam ja ostao dok Jagnje. . . Ja sam umro svom starom čoveku, Bill Branham-u, pre dvadeset godina. Haleluja!

¹⁸⁵ “Ja sam se razapeo sa Hristom. A ipak ja živim; ne ja, već Hrist koji živi u meni.” Jednog dana u tom veličanstvenom Uskrsnuću, kada On dođe, moje telo će možda počivati tamo pod zemljom. I kada to bude bilo, vi ćete videti kako se trava

povlači nazad i moje telo kako se podiže, u Njegovom veličanstvenom liku, pored mnoštva njih, haleluja, jer Ga ja poznajem u Sili Njegovog uskrsnuća.

¹⁸⁶ Ja verujem da je sa svakim od vas tako, večeras, puzimo pravo prema Golgoti večeras. Hajdemo sada na jedan mali put.

¹⁸⁷ Dok vi nama budete dali akord, ako ćeš ti samo, sestro, *Bliže, Moj Bože, Ka Tebi*. Dok smo mi...

¹⁸⁸ Vi kažete, "To je za sahranu." Pa, brate, ako je ikada bilo vreme kada nam je bila potrebna sahrana, to je upravo sada, kada ljudi trebaju umreti njima i ponosu.

¹⁸⁹ Pognimo naše glave, u tišini sada, dok nam ona daje mali akord, ako je to uredu.

¹⁹⁰ O Bože, o, kada ja samo pomislim šta se desilo tamo! Uh! Čak se i moje kosti tresu, na samu pomisao! Ja mislim gledajući Jagnje, kada su Ga oni isekli, da, stavili trnje na Njegovu glavu i gurnuli je prema dole. Vojnici su pljuvali na Njegovu lice, i rekli, "Ti Kralju, sada učini nešto u vezi sa time."

¹⁹¹ On je bio Prorok nad prorocima. Oni su stavili krpu na Njegovo lice, i udarili Ga po glavi, sa štapom, rekavši, "Sada prorokuj, reci nam ko Te je udario."

¹⁹² Ali je prorok rekao, "On ne otvori Svoja usta." On je pretekao.

¹⁹³ Vezali Mu ruke gore, iza Njega. Prišli sa veliki bičem, i šibali Ga dok Mu se nisu Njegova dragocena rebra pokazala kroz leđa; i Krv je tekla niz Njegovu stranu, pršteći na zemlju. Ja Ga čujem kako hoda sada; iz Njegovih sandala ja čujem kako se cedi krv. To je bio Emanuel. To je bio Bog, Božija Krv.

¹⁹⁴ I vidim ih kako uzimaju, i stavljaju taj krst na Njegova leđa; taj stari hrapavi, grubi, grubi krst. I tamo On ide, noseći ga preko tih izranjanih leđa, i dole niz ulicu On je otišao. Rulja koja urla, smejući se, izrugujući Mu se, "Eno ide Prorok. Eno tamo ide taj veliki Isus. Enoga taj Božanski Iscelitelj."

Ali On je moj Gospod! O Bože, ja sam... Dopusti mi da se penjem sa Njim.

¹⁹⁵ Enoga On ide, gore uzbrdo. Ja vidim mlade, polu odevene žene, kako jure okolo, ismevajući se. Njihovi momci grle jedni druge, dok idu gore na brdo. Brate Ward, to se nije još baš nešto promenilo.

¹⁹⁶ Ja mogu videti velike crkvene članove, kako govore, "Pogledajte, to je bio Momak koji će da pocepa našu crkvu; propovedajući protiv našeg pastira. Pogledajte Ga sada!" Ali prorok je rekao da to mora biti na taj način. On je bio Božije Jagnje.

197 Ja Ga vidim kako On okreće Njegovu glavu, i kako pljuvačka curi niz Njegovu bradu. Okreće svoje oči prema Nebu; stenje, i nastavlja dalje.

198 Gospode, po veri, ja želim da hodam tako sa Njime. Ja želim da Ga blago dirnem po leđima, govoreći, “Gospode, ja ću stajati ovde. Samo mi reci šta da radim, i ja ću to uraditi. Kako Te ja samo cenim Gospode!”

199 Tamo na brdu, kada su Ga oni položili dole, povukli Njegove dragocene ruke nazad. Te ruke koje su izlečile groznicu; te ruke koje su rekle. . . dečku te sirote udovice, kada su one dotakle čelo, ustvari on je ležao u sanduku; i on je oživeo.

200 Onaj Koji je vratio Srnu u život. Onaj Koji je vratio u život Jairovu kćer. Onaj Koji je rekao, “Lazare, izađi.” Te usne su krvarile sada, isušene, plačući.

201 Dok su se veliki grubi ekseri ukucavali u Njegove ruke i Njegove noge! “Probodoše Mi ruke i Moje noge,” rekao je prorok, sedamsto godina pre nego što se to desilo. Šta je to bilo? To je bilo Abelovo Jagnje. Tamo su Ga oni bacili na zemlju, i telo se pokidalo. Njegovo jadno telo je drhtalo.

Rekao je, “Ja sam žedan,” Oni su Mu dali sirće.

202 On su Ga dražili i ismejavali, i pravili porugu od Njega govoreći, “Ti tvorče velikih čudesa, učini nešto sada u vezi toga.”

203 Ali onda je nebo počelo da se pomračuje, i munje su počele da sevaju. Bog je sakrio Svoje lice; On to nije mogao podneti više. O Bože, kako li greh mora biti samo okrutan! Kako surov, kako surov, koji je učinio Jednom takvom dragocenom takve stvari. Čak je takvu cenu platio da je i Bog sakrio Svoje lice. Anđeli su prekrili svoja lica, i okrenuli se, da bi plakali sa Njime. Zvezde i mesec nisu više mogli nastaviti dalje. Oni nisu mogli više sjati. Sam Bog koji ih je stvorio je umirao na krstu. I On je pognuo Svoju glavu.

204 Pre nego što je to učinio, On je pogledao dole na te ljude kako oni bacaju kocku za Njegovu haljinu, ispunjavajući ono što je prorok rekao. Rekao je, “Oče, oprostimi; oni neznaju šta rade.” Sve u ljubavi, Adamovo Jagnje, Božije određeno Jagnje, zaklano od postojanja sveta. Tamo je On umro, bez prijatelja, čak ostavljen od Samog Boga. Bog, i, onda, Njegov Vlastiti Otac, Ga je ostavio; da krvari.

205 A ipak, mi idemo okolo smejući se, u veselju, kao da se ništa nije desilo.

206 O Bože, to je bila ta Krv! Kada je tamo u bolnici, taj lekar rekao, “on umire,” to je bila ta Krv koja me je iscelila. Mali grešni dečak jureći okolo ovuda, to je bila ta Krv koja mi je oprostila grehe. To je bila ta Krv koja je uzela. . . koja me je

izvela iz razvrata u mestu gde sam ja živeo, i postavila me i načinila me Tvojim sinom. Oh, . . . ? . . . i umiruće Jagnje, Tvoja dragocena Krv! Drži me blizu krsta, Gospode.

207 To je moja vizija. To je ono što je tamo, ljubav, celo Božije veliko srce koje se kreće ovde dole. I svi koji dolaze po Njemu neće biti odbačeni. Oni će svi primiti večni Život. “Onaj koji dolazi ka Meni Ja ga sigurno neću isterati napolje.”

208 Bože, neka svaki pojedinac odavde ide kući, večeras, sa time u njihovim umovima, misleći, “Kakve li Žrtve! Koliko je koštao samo taj otkup? Šta je to samo koštalo Boga?” Nikada to nas nije koštalo ništa. To je koštalo Boga Njegovog Sina. To je koštalo Boga najveće cene. To je koštalo Hrista Njegovog Života. On je bio ruža Šaronska; ali da bi ste dobili parfem iz ruže, vi morate da je izgnječite. Njegov divni život je bio isceden, kao mlad Čovek od trideset i tri ipo godine, koje bi smo mi mogli preživeti.

209 Bliže, moj Bože, ka Tebi! Ostani blizu kraj mene, Gospode. Ostani blizu mene. I kada ja dođem do kraja ovog puta, moj život se završava, Gospode; neka On, Koji je umro tamo, dođe meni blizu onda. Neka sa svakim ovde bude isto tako.

210 Sutra, Gospode, ili dan nakon sutra, sahrani malu ženu koja je jednom sedala ovde u ovoj crkvi, slušajući propoved. Ti znaš sve u vezi nje sada. Ako je ona došla, ona je sigurna. Ako nije, ona je otišla.

211 O Bože, imaj milosti. Neka svaki čovek i žena, dok oni napuštaju ovu zgradu večeras, i odlaze njihovim kućama; idu, i misle ozbiljno, “Ništa u svojim rukama; samo jednostavno ka tvome krstu.” I neka svaki od njih umre na tom krstu.

212 Gospode, dok sam ja ovde za ovom propovedaonicom večeras, ova mala posvećena građevina, ja posvećujem moj život Tebi. Ja Ti zahvaljujem za ono što si Ti učinio za mene. I ja posvećujem ponovo sebe, u ovo veče potsećanja na Tvoje raspeće. Uzmi me Gospode. Oprosti mi, sve moje greške i nevolje. Učini me jakim i moćnim, Gospode, u Duhu Božijem, da bih ja mogao zadobiti duše za Tbe.

213 I blagoslovi ovu zajednicu, jer mi to tražimo u Njegovu Ime. Oprosti svakom grešniku. Povrati svakog povratnika u greh.

214 Dok mi imamo naše pognute glave, i svaki grešni čvek i žena upravo sada, mali dečaci i devojčice, svi vi. I nekim od vas mladim vernicima tamo nazad, morao sam oštro govoriti, prošle noći. Ja mrzim da to činim. Bog blagoslovio vaša srca. Vi možete misliti Brat Branham je bio grub, ali ja—ja vas volim. Ja sam postavio odakle ste vi krenuli. Ja znam šta je to; i to je razlog što sa ja to rekao, vidite ako vi upravo nebudete ljubili

našeg Gospoda. Molite se za mene, molite se jer će ovo biti vreme posvećenja za mene. Neki od vas majke i očevi, stariji ljudi, učinite da ovo bude vreme posvećenja, hoćete li? Prihvatite Ga u vaša srca. Verujte Mu sa svom vašom dušom.

²¹⁵ Sada dok su naše glave pognute, da li neko želi biti pomenut u molitvi? Ako želite, podignite samo svoje ruke, i recite, “Brate Branham, seti me se. Ja želim bliže Bogu.” U redu, stotine ruku.

²¹⁶ Oče, seti ih se svih. Ja se molim da Ti to daruješ; oni će imati mir. Dok suze cure niz naše obraze i padaju ovde, sa mojima, na propovedaonicu. Neki od njih su sa maramicama. Neki od njih, veliki, snažnog izgleda, snažni muškarci ovde, sedeći ovde predamnom, sa suzama koje se slivaju sa njihovih lica sa naboranim obrazima. Primi nas, Gospode. Oprosti svakome od nas u ovoj Božanskoj Prisutnosti. Dragi Bože, večeras, oprosti nam, Gospode, mladima i starima. Možemo li mi biti spašeni u taj Dan, i uzeti u Tvoje Kraljevstvo, jer mi to molimo u Njegovo Ime. Amen.

²¹⁷ Sada možete tiho ustati. Sada samo držite pognute glave. Polako:

Bliže, moj Bože, ka Tebi, bliže ka Tebi;
Iako je to bio krst koji me je podigao;
Još uvek će biti sva moja pesma. . .

²¹⁸ [Brat Branham se tiho moli za ljude—Izdavač.] “Bože, Moj Bože, Moj Bože, zašto si Me ostavio?” Dođi Gospode, blagoslovi ova srca. [Brat Branham nastavlja da se moli za ljude.]

²¹⁹ Hoćete li samo, u poštovanju, bez da ikome govorite, upšte, bez da kažete više iti jednu reč, napustiti zgradu, u tišini sada, i ići vašim kućama. Upra vo se okrenite i pođite sada vašim kućama. Bez da kažete iti jednu reč, okrenite se i izađite napolje. Bog neka bude sa vama.

²²⁰ [Brat Branham pravi pauzu dok zajednica počinje u tišini da napušta zgradu, dok klavirista i organista nastavljaju svirati *Bliže, Moj Bože, Ka Tebi*—Izdavač.]

²²¹ “Svi mi kao ovce zadosmo; Gospod je stavio na Njega nepravdu svijeta nas. Ali On je bio ranjen radi naših prestupa, On je bio povređen radi naših greha; kazna je bila na Njemu radi našeg mira.” . . . ? . . . “A ipak mi smo Ga smatrali pogođenim, ranjenim, povređenim.”

²²² [Brat Branham nastavlja da se tiho moli za ljude, dok klavirista i organista nastavljaju svirati *Bliže, Moj Bože, ka Tebi*—Izdavač.]

Surovost Greha, I Cena Potrebne Kazne
Da Bi Se Oslobodili Greha Iz Naših Života, Vol. 3 No. 1
(The Cruelty Of Sin, And The Penalty
That It Cost To Rid Sin From Our Lives, Vol. 25 No. 4)

Ova poruka Brata William Marrion Branham-a je propovedana u originalu na Engleskom u Veliki Petak uveče, 3. aprila 1953, u Branham-ovom Šatoru u Jeffersonville, Indiana, U.S.A. i shinuta je sa magnetafanske trake i odštampana je neskrraćeno na Engleskom.

Štampano na Srbskom 2000.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org